ŞEDINŢA COMITETULUI F.R.F.

Ieri a avut loc şedinţa Comitetului Federaţiei române de fotbal, la ale cărei lucrări au luat parte, în afara membrilor acestui for de conducere, numeroşi invitaţi — reprezentanţi ai cluburilor şi asociaţiilor cu echipe divizionare, antrenori, jucători, ziarişti sportivi. A fost, de asemenea, prezent tovarăşul Anghel Alexe, preşedintele Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport.

Pe ordinea de zi a şedinţei au figurat următoarele puncte:

1. Unele sarcini actuale ale activităţii fotbalistice.
2. Stadiul de pregătire al echipei naţionale în vederea participării la turneul final al campionatului mondial.
3. Aprobarea bugetului pe anul 1970 al federaţiei.

Raportul la primul punct al ordinei de zi, care a cuprins şi largi referiri privitoare la autonomia economico-financiară a federaţiei şi la bugetul pe anul în curs, a fost prezentat de către tovarăşul Mircea Angelescu, preşedintele F.R.F. În continuare, antrenorul Angelo Niculescu a făcut o expunere despre recentul turneu al echipei naţionale în America de Sud, informînd totodată pe cei prezenţi asupra programului de pregătire al lotului reprezentativ în perioada care a mai rămas pînă la începerea turneului final din Mexic.

La dezbaterile care au urmat pe marginea celor două referate prezentate au luat cuvîntul următorii: N. Drăghicescu, I. Apostolescu, M. Apostolescu, Şt. Seacu, I. Chirilă, A. Avram, D. Schileru, V. Economu, V. Mărdărescu, T. Lucaciu, C. Teaşcă.

Preşedintele F.R.F., Mircea Angelescu, a subliniat, în încheierea lucrărilor, concluziile care s-au desprins din această şedinţă.

Sezonul primăvară-vară...

Cum se anunţă viitoarea stagiune fotbalistică, apropiatul sezon de primăvară şi vară? Foarte interesant, dens şi... lung. Prin forţa împrejurărilor (în cazul nostru, plăcuta situaţie de participanţi la turneul final al campionatului mondial), acest sezon se prelungeşte pînă spre sfîrşitul lunii iulie, campionatul divizionar suferind o întrerupere de aproape două luni. Aceasta ca durată. În ce priveşte volumul, este poate pentru prima dată cînd capacitatea, puterea de organizare a fotbalului nostru este pusă la o mare încercare. El trebuie să facă faţă, în acelaşi timp, activităţii de pregătire pentru Mexic, programului competiţional intern (diviziile A, B, C, Cupa României), şi unor obligaţii internaţionale de prestigiu: participarea la „Cupa europeană a tîrgurilor", Cupa Balcanică rezervată reprezentativelor de tineret şi echipelor de club (Universitatea Craiova), la Turneul U.E.F.A. (preliminarii) şi la turneul de juniori de la Cannes, la campionatul european studenţesc din Iugoslavia, ca şi la campionatul internaţional feroviar (datele nu sînt încă stabilite).

Acest calendar atît de încărcat şi variat şi prin aceasta foarte interesant, ca factură şi evenimente, se prezintă — într-o formă sintetizată — în felul următor:

8.III: XVI A
10.III: Turcia — România (juniori)
11.III: Dinamo Bacău — Arsenal Londra (C.E.T.)
12.III: Turcia — România (juniori)
15.III: XVII A, XVI B—C
18.III: Arsenal Londra — Dinamo Bacău (C.E.T.)
22.III: XVIII A, XVII B—C
25.III: România — A. C. Milan (juniori), în cadrul turneului internaţional de la Cannes (se încheie la 30.III)
29.III: XIX A, XIX B—C
5.IV: XX A, XIX B—C
Polonia — România (juniori), preliminarii Turneul U.E.F.A.
8.IV: R. F. a Germaniei — România A, la Stuttgart
12.IV: XXI A, XX B—C
15.IV: Joc pregătire lotul A
19.IV: XXII A, XXI B—C
România — U.R.S.S. (juniori), preliminarii Turneul U.E.F.A.
22.IV: Joc pregătire lotul A
23.IV: România — Polonia (juniori), preliminarii Turneul U.E.F.A.
26.IV: XXII B—C
29.IV: Joc pregătire lotul A (tratative cu Benfica)
3.V: 16-imile Cupei României, XXIII B—C
6.V: România — Iugoslavia A, la Bucureşti
10.V: 8-imile Cupei României (tur), XXIV B—C
16.V: Începe Turneul U.E.F.A., în Scoţia (pînă la 25.V)
17.V: 8-imile Cupei României (retur), XXV B—C
24.V: 4-imile Cupei României (tur), XXVI B—C
27.V: 4-imile Cupei României (retur)
31.V: Semifinalele Cupei României (tur), XXVII B—C
2.VI: România — Anglia, C.M., la Guadalajara
6.VI: România — Cehoslovacia, la Guadalajara, C.M.
Începe Cupa Balcanică (tineret), în Bulgaria (pînă la 16.VI)
7.VI: Semifinalele Cupei României (retur), XXVIII B—C
10.VI: România — Brazilia, la Guadalajara, C.M.
14.VI: XXIX B—C
21.VI: XXIII A, XXX B—C
28.VI: XXIV A
1.VII: XXV A
5.VII: XXVI A
8.VII: XXVII A
12.VII: XXVIII A
15.VII: XXIX A
16.VII: Începe campionatul european studenţesc, în Iugoslavia
19.VII: XXX A
26.VII: Finala Cupei României, la Bucureşti

DESPRE ARSENAL

Respectînd un obicei, şi de această dată ţinem să oferim cititorilor ziarului nostru detalii despre o viitoare adversară a unui club românesc de fotbal. Acest lucru îl facem cu o mai mare plăcere ca oricînd, întrucît adversara băcăuanilor este o echipă cu un trecut dintre cele mai glorioase, iar Dinamo Bacău e posesoarea unui nou „record fotbalistic" în ţara noastră, fiind prima formaţie românească ce s-a calificat în sferturile de finală ale unei competiţii europene de anvergură. Performanţa reprezentanţilor noştri este extrem de valoroasă, să nu uităm că în competiţie au luat startul 64 de echipe, dintre care au... rămas în picioare Dinamo Bacău şi încă 7 echipe, în timp ce formaţii renumite ca Partizan Belgrad, Sparta Praga, Vojvodina Novisad, F. C. Valencia, Sporting Lisabona, F. C. Liverpool, Ruch Chorzow, F.C. Porto, Juventus Torino, Slavia Sofia, U. S. Cagliari, Dozsa Ujpest, F. C. Napoli, Vitoria Setubal şi altele au fost eliminate.

★

Din „buletinul de identitate" al echipei Arsenal se pot afla următoarele: clubul a fost creat în anul 1886, de către muncitorii unui arsenal şi „legitimat" sub numele de *Royal Arsenal Woolwich*. Din 1920, poartă actuala denumire: *Arsenal—Londra*.

Arsenal a reuşit să se califice în prima divizie abia în 1904/1905. După nouă ani de activitate retrogradează, pentru a reveni în 1919/1920. De atunci a activat 43 de sezoane consecutiv în eşalonul superior al fotbalului englez. O asemenea performanţă este ieşită din comun în istoria celor 70 de ediţii de pînă acum ale primei ligi a Angliei. Doar trei echipe au fost în stare de mai mult: Sunderland are la activ 56 de prezenţe consecutive (1892—1958), iar Aston Villa şi Blackburn Rovers cîte 44 fiecare, între anii 1889—1936.

Pînă în anul 1926, Arsenal Londra a fost o formaţie aproape anonimă. După această dată, însă, a avut, în schimb, un *„deceniu de aur"*, marcat de performanţe deosebite, memorabile, pentru însuşi fotbalul mondial, prin faptul că succesele se bazau pe sistemul de joc WM, inventat şi aplicat pentru prima oară la Arsenal Londra, de neuitatul Herbert Chapman.

Iată şi succesele deosebite ale echipei Arsenal în aceşti ani:

	în liga A	în „Cupa Angliei"
1927	—	finalistă
1930	—	cîştigătoare
1931	campioană	—
1932	locul 2	finalistă
1933	campioană	—
1934	campioană	—
1935	campioană	—
1936	—	cîştigătoare
1937	locul 3	—
1938	campioană	—

Tot de istoria clubului se leagă, în mare măsură, şi victoria naţionalei Angliei obţinută la Londra la 14 noiembrie 1934, cu scorul de 3—2, în faţa italienilor, proaspeţii campioni ai lumii. La acest succes, apreciat ca una dintre cele mai răsunătoare performanţe, din toate timpurile, ale insularilor, au contribuit şi cei şapte jucători de la Arsenal: Moss, Male, Hapgood, Copping, Bowden, Drake şi Bastin.

Timpurile au trecut, însă, şi peste WM, dar şi peste Arsenal. După război, Arsenal a reuşit numai în mică măsură să-şi reediteze performanţele trecutului. Ce-i drept, a avut succese, a cîştigat campionatul primei ligi, în 1948 şi 1953, a ocupat locul 3 în clasament în 1952 şi 1959, a cucerit cupa în 1950 şi a fost finalistă în 1952, dar faţă de gloria de altădată, rezultatele generale erau, totuşi, sub aşteptări.

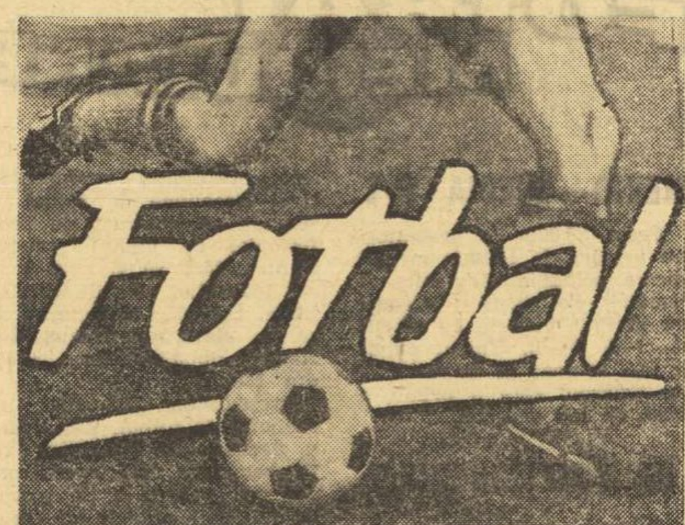
În ultimii 10 ani, Arsenal Londra s-a pierdut în ceaţa anonimatului. Rezultatul ei cel mai bun îl constituie locul 4, în prima ligă, obţinut anul trecut. În „Cupa europeană a tîrgurilor" a mai participat în 1964 (7—1 şi 2—3 cu BK Copenhaga, 1—1 şi 1—3 cu F.C. Liège). Ca şi Dinamo Bacău, londonezii se află la prima lor prezenţă în „sferturile" unei competiţii continentale (după 3—0 şi 0—1 cu Glentoran din Irlanda de Nord, 0—0 şi 3—0 cu Sporting Lisabona, 0—0 şi 1—0 cu F.C. Rouen).

În prezent, Arsenal se află în a doua jumătate a clasamentului primei ligi engleze. Comportarea sa este, în continuare, contradictorie. Echipa nu se ridică la nivelul tradiţiilor. În ultimii 25 de ani n-a reuşit să furnizeze „11"-lui naţional al Albionului nici un jucător. Trecutul o apasă prea tare. O singură consolare i-a mai rămas: în cele 70 de ediţii ale primei ligi din Anglia, doar trei echipe au reuşit să intre în posesia titlului de cîte 7 ori: Arsenal, F.C. Liverpool şi Manchester United.

Acest atu, pentru prezentul clubului, e totuşi — credem — prea puţin. Iată de ce considerăm că băcăuanii nu se vor lăsa impresionaţi de faima trecută a londonezilor, al căror nume, deşi intrat în legendă, nu mai spune lucruri deosebite decît bătrînilor şi... statisticienilor. Totuşi...

Totuşi nu trebuie uitat că Arsenal este o echipă englezească...

Frederic MOISES
Rupea

REPROGRAMAREA UNOR MECIURI

Partida S. N. Olteniţa—I. T. Constanţa, din campionatul diviziei C, nedisputat în etapa a XI-a, a fost reprogramată de către Comisia centrală de competiţii şi disciplină pentru data de 8 martie 1970, la ora 11.

Meciul Politehnica Iaşi—Fulgerul Dorohoi, din campionatul naţional al juniorilor şi şcolarilor, nedisputat în tur din cauză că echipa Fulgerul Dorohoi s-a prezentat cu întîrziere la teren, a fost reprogramat pentru data de 22 martie, ora 13.

MECIURI AMICALE

Oţelul Galaţi — Progresul Brăila 5—1 (2—0)

Gălăţenii au dominat majoritatea timpului şi au cîştigat la un scor concludent. Golurile au fost marcate de Segărceanu (min. 15), Ioniţă (min. 43, 50), Morohoi (min. 78 şi 81), respectiv Pătraşcu (min. 87).

V. ŞTEFĂNESCU, coresp.

Progresul Bucureşti — Dunărea Giurgiu 1-0 (0-0)

În cel de al doilea meci al cuplajului de pe stadionul Progresul, echipa de fotbal Progresul Bucureşti a întîlnit, într-un meci amical, pe Dunărea Giurgiu. Bucureştenii, mai insistenţi în atac, au reuşit să fructifice în min. 69 una din multele ocazii: a înscris D. Georgescu, printr-o splendidă lovitură cu capul la o centrare a lui Pavlovici. A arbitrat bine M. Popescu.

FLORIN SANDU

Minerul Baia Mare — C. I. L. Sighetul Marmaţiei 3-0 (1-0)

Golurile învingătorilor au fost marcate de *Bohoni* (min. 43), *Trifu* (min. 63 — din 11 m) şi Radu (min. 85). **(T. TOHĂTAN** — coresp. principal).

Metrom Braşov — Gaz Metan Mediaş 1-1 (0-1)

Joc de factură slabă şi, totuşi, corespunzător din punct de vedere al pregătirii fizice. Au marcat: *Furnică* (min. 80) pentru gazde, respectiv *Dodu* II (min. 38) **(E. BOGDAN** — coresp).

A.S. Armata Tg. Mureş — Gloria Bistriţa 4-1 (2-0)

Echipa locală A.S. Armata a primit replica formaţiei de divizia C, Gloria Bistriţa. După un joc bun, cu multe faze de fotbal, mureşenii, bine pregătiţi, au cîştigat cu scorul de 4—1. Au înscris: Nistor (min. 7), Sico (min. 30), Caniaro (min. 58, din 11 m), şi Ciutac (min. 69), respectiv Ciocan I pentru Bistriţa. **(I. PAUŞ** — coresp. principal).

Politehnica Timişoara — Jiul 1-0 (0-0)

Cele două formaţii au oferit o partidă de un bun nivel tehnic. În prima repriză timişorenii au avut o serie de ocazii de a deschide scorul, dar au ratat de fiecare dată. Punctul victorios a fost realizat în min. 66 la sfîrşitul unei acţiuni frumoase finalizată de Surdan. Oaspeţii nu au reuşit să se acomodeze cu terenul greoi, fiind deficitari la capitolul circulaţia balonului. Jiul a întrebuinţat formaţia: Stan — Talpai, Georgescu, Georgevici, Popescu (Moroiu), Popa, Marinescu, Peronescu (Stamanichi), Cotormani, I. Constantin, Naidin. A arbitrat corect I. Boroş — Timişoara.

I. STAN — coresp.

Mîine, în Giuleşti

RAPID—U.T.A.

Liderul campionatului diviziei A, Rapid, va susţine mîine ultima partidă de verificare înaintea reluării activităţii competiţionale oficiale, evoluînd în compania fotbaliştilor de la U.T.A. După cum sîntem informaţi, în ambele formaţii vor juca şi membrii lotului naţional. Deci, în echipa giuleşteană vor apare, printre alţii, Răducanu, Lupescu, Dan, Dumitru şi Neagu, iar la arădeni — Domide. Partida se va desfăşura pe stadionul Giuleşti, cu începere de la ora 15,45. În deschidere, de la ora 14,30, se vor întîlni două echipe de copii ale clubului Rapid.

CAMPIONATUL DIVIZIEI A LA POPICE

● Ploieştenii — învingători la Tg. Mureş ● Laromet Bucureşti a realizat scorul etapei ● Meciuri pasionante la Arad şi Cluj

FEMININ

RAPID BUCUREŞTI-METROM BRAŞOV 2430—2341 p.d. Antrenorul braşovean **Gh. Reşteman** a cerut echipei sale, aflată în cursa pentru evitarea retrogradării, un scor de peste 2300 p.d. Oaspetele l-au realizat, dar n-au putut rezista pînă la urmă în faţa feroviarelor, care fără nume sonore, formează o echipă omogenă, capabilă de rezultate superioare. **Stela Gheciov** (R) 432 şi **Elena Clim** (M) 438, în revenire de formă, au realizat cele mai mari rezultate din echipele lor. (Tr. I.)

LAROMET BUCUREŞTI—C.S.M. REŞIŢA 2592—2467 p.d. În formă excelentă, toate jucătoarele echipei campioane au depăşit graniţa celor 400 p.d., realizînd scorul etapei. În mod deosebit s-au remarcat **Elena Trandafir—487, Ioana Tuţuianu—449** de la gazde şi, respectiv, **Ildiko Zsizsik—452.** (D. DIACONESCU—coresp.).

VOINŢA TG. MUREŞ—HIDROMECANICA BRAŞOV 2450—2377 p.d. **Ecaterina Damo** (431), **Minodora Chețan** (429) şi **Ana Albert** (418) au fost principalele autoare ale victoriei. De la oaspete, **Ilse Schmidt** (432) a fost cea mai **sigură** jucătoare. (I. PAUŞ—coresp. principal).

VOINŢA BUCUREŞTI—PETROLUL PLOIEŞTI 2481—2124 p.d. Superioare din toate punctele de vedere, bucureştencele au cîştigat fără drept de apel. **Cornelia Grecescu** (450), **Valeria Dumitrescu** (423), **Magdalena Petre** (422) şi **Cornelia Petruşca** (415) şi-au întrecut detaşat adversarele (Fl. SANDU).

VOINŢA CLUJ—VOINŢA CONSTANŢA 2231—2246 p.d. Meci viu disputat pînă la ultima pereche, victoria constănţencelor datorîndu-se unui plus de omogenitate. (AUREL PALADE—coresp.).

U.T.A.—GLORIA BUCUREŞTI 2248—2244 p.d. Meci palpitant, cîştigat de gazde datorită bunei comportări a **Voichiţei Babuţiu,** care a realizat 411 p.d. (GH. NICOLAIŢĂ—coresp.).

GLORIA BUCUREŞTI—LAROMET BUCUREŞTI (restanţă) 2285—2168 p.d.

MASCULIN

VOINŢA BUCUREŞTI—FLACĂRA CÎMPINA 5096—5148 p.d. Fără a străluci, oaspeţii au întrecut o echipă ce a resimţit absenţa lui C. Voicu (bolnav). Cei mai buni: **P. Purje—895, C. Dumitru—896** de la Flacăra, respectiv **Gh. Leculescu—900** şi **P. Boţogan—872.** (P. PEANĂ—coresp.).

RAPID BUCUREŞTI—RAFINĂRIA TELEAJEN 5450—5232 p.d. Victorie clară, la care şi-au adus un aport considerabil A. Vrînceanu—976, V. Mănţoiu—933 şi C. Tudor—919. De la învinşi am reţinut comportarea lui Minea Silvestru—907 p.d. (O. GUŢU.).

VOINŢA TG. MUREŞ—PETROLUL PLOIEŞTI 5242—5326 p.d. Campionii şi-au onorat cartea de vizită, întrecînd o echipă greu de învins pe teren propriu. O frumoasă impresie au lăsat spectatorilor **C. Vînătoru**—958 şi **T. Niţulescu**—906 (P. IOAN—coresp.).

VOINŢA CLUJ—C.F.R. TIMIŞOARA 4829—4768 p.d. Joc de slabă factură tehnică, în care nici un popicar n-a putut depăşi cifra de 850 p.d. (P. URSU—coresp.).

OLIMPIA REŞIŢA—CONSTRUCTORUL BUCUREŞTI 5061—4957 p.d. Fără Micoroiu şi Rădulescu în formaţie, Olimpia a cîştigat la o diferenţă apreciabilă în faţa unei formaţii care se chinuie să scape de retrogradare. I. Băiaş (O) a obţinut cel mai mare rezultat: 910. (D. PLĂVIŢIU—coresp.).

C.S.M. REŞIŢA—GAZ METAN MEDIAŞ 5424—5030 p.d. Cunoscînd particularităţile arenei, localnicii au făcut scor cu popicarii din Mediaş. I. Tismănaru—958, Gh. Ciocîrlan—955 şi E. Uţă—918 au fost principalii realizatori ai succesului. (I. PLĂVIŢIU—coresp.).

CUPON DE CONCURS

C.M. FOTBAL

Numele şi prenumele: . . . .
. . . .
Adresa: . . . .
. . . .

1. CE ECHIPE VOR OBŢINE CALIFICAREA PENTRU SFERTURILE DE FINALĂ (reamintim: din fiecare grupă se califică primele DOUĂ CLASATE)?

GRUPA A . . . .
GRUPA B . . . .
GRUPA C . . . .
GRUPA D . . . .

2. CE ECHIPA VA CIŞTIGA CAMPIONATUL MONDIAL?

. . . .

Tragerile Mărţişorului Pronoexpres şi Loto

După cum am mai anunţat, tragerile Pronoexpres şi Loto ale Mărţişorului prezintă o bogată listă de premii în frunte cu autoturismele DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 403, SKODA 1000 M.B. şi TRABANT 601, care se acordă în număr NELIMITAT.

Foarte importante sînt şi excursiile peste hotare. Astfel, Pronoexpresul oferă călătorii în Japonia (cu vizitarea EXPO '70), în ITALIA cu vizitarea oraşelor Roma — Neapole — Amalfi — Sorrento — Capri şi în Cehoslovacia pe ruta Praga — Karlovy-Vary, iar LOTO acordă excursii în Finlanda şi U.R.S.S., precum şi Turul Poloniei pînă la Gdansk.

Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres al Mărţişorului din 4 martie 1970.

Joi 5 martie 1970 este ULTIMA ZI în care mai puteţi participa la tragerea Loto a Mărţişorului.

Menţionăm că la ambele trageri puteţi participa cu numai 30 lei cu şanse mari de cîştig.

● Tragerea concursului Pronoexpres al Mărţişorului va avea loc miercuri 4 martie 1970, la Bucureşti, în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.45. Ea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 9 DIN 25 FEBRUARIE 1970:

Extragerea I: Categ. I: 1 variantă a 100 000 lei; a II-a: 196,7 a 976 lei; a III-a: 4.503,7 a 32 lei.

Extragerea a II-a: Categ. A: 2,7 variante a 47.252 lei; Categ. B: 227,3 a 561 lei; Categ. C: 4.201,5 a 30 lei.

Premiul de 100.000 lei a fost obţinut de participantul ARDELEAN ŞTEFAN din Arad.

AZI, ULTIMA ZI LA CONCURSUL PRONOEXPRES AL MĂRŢIŞORULUI

VICTORIE!

● Reîntoarcerea ● Antrenor — Iuri Cistiakov ● Prima săritură

Brumel încă nu învăţase să meargă cum trebuie şi îl şi implora pe Ilizarov să-i îngăduie primul antrenament. A trecut de atunci mai bine de un an dar eu nici acum nu pot uita faţa lui Brumel: chinuită, cu durerea întipărită pe ea, cu buzele întinse, cu dinţii strînşi. Îl văd, parcă mereu, mişcîndu-se încet, ca un melc, încercînd să simuleze alergarea. Apoi, Valeri şi-a dat seama că este privit, compătimit. Şi printr-o minune, masca durerii s-a şters de pe chipul lui. Parcă ar fi vrut să spună: „Dar nu mă doare nici un pic; nu mi-e greu; antrenamentul a fost totdeauna o bucurie".

Paradoxal, el nu încerca să se mintă şi nici nu căuta să-i înşele pe alţii. Pentru Brumel, acest antrenament, la care visase trei ani încheiaţi, era sinonim cu întoarcerea la viaţă...

Încet-încet, piciorul s-a obişnuit să lucreze, durerea a dispărut. Brumel, fără să se grăbească, mărea numărul discurilor de oţel aşezate la halteră. Sectorul pentru sărituri rămînea, deocamdată, un fruct oprit, Valeri privea, din cînd în cînd, cu coada ochiului, la ştachetă, peste care săreau alţii.

Dar, într-o bună zi nu s-a mai putut abţine. În sala pustie a Stadionului tinerilor pionieri rămăseseră doi oameni: el şi Igor Kaşkarov. Igor spuse în glumă:

— Nu sari?

— Ce înălţime e?

— Un metru şaptezeci şi cinci... Stai, unde fugi, am glumit!

Dar Brumel era de-acum în aer, deasupra ştachetei. A fost o săritură caraghioasă: aproape fără elan, doar doi paşi, făcută numai din entuziasm. Dar a trecut! S-a bucurat ca un copil şi pe loc s-a jurat că nu se va mai apropia de ştachetă pînă cînd n-o să o urce la cel puţin 2 metri. Primul ţel fusese stabilit.

De la bun început Brumel a lucrat cu un nou antrenor — cu Iuri Nikolaevici Cistiakov. Era un uriaş încărunţit înainte de vreme, care părăsise de foarte puţin timp sectorul de sărituri şi care nu de mult fusese în echipa reprezentativă a ţării. La timpul lor, Brumel şi Cistiakov se întrecuseră în competiţii. În 1961, Iuri a abandonat sportul, devenind antrenor. În cîţiva ani, el a făcut dintr-un tînăr crud şi flegmatic, cum era pe atunci Valentin Gavrilov, un campion al Europei, medaliat cu bronz la J.O.

Ştiu că părerile lui Brumel şi Cistiakov despre săritura în înălţime, despre metodica antrenamentului, nu sînt tocmai apropiate. Şi la urma urmei, ce mai putea să-l înveţe pe campion Cistiakov? Valeri mi-a explicat:

— Am nevoie de un antrenor care să mă sfătuiască, de un antrenor-prieten. E foarte greu să mergi de unul singur, iar eu şi Iuri sîntem buni amici. Se întîmplă, desigur, să ne contrazicem, dar întotdeauna găsim un punct de vedere comun.

În martie 1961, Brumel a simţit că poate sări doi metri.

● Spectacol în sală ● Primul start ● Gînduri îndrăzneţe

Niciodată, probabil, nu au fost atîţia spectatori într-o sală de atletism! Ziarişti, fotoreporteri, sportivi, antrenori, oaspeţi străini, toţi au venit să vadă cum sare din nou omul şters pentru totdeauna de pe lista sportivilor activi. Valentin Gavrilov şi Valeri Skvorţov, care încercaseră (dar nu reuşiseră) să-l înlocuiască pe Brumel în echipa naţională, se aflau şi ei în sală. Era de faţă şi zîmbitorul John Costello, un săritor american (în acele zile la Moscova avea loc un concurs internaţional de atletism). Bob White, maserul selecţionatei S.U.A., n-a putut să se abţină să nu pipăie piciorul bolnav al lui Brumel: „O.K., spuse Bob, cu un asemenea picior se poate sări foarte bine".

Valeri se pregăti de săritură. Era teribil să te uiţi la pantoful lui: un pantof cîrpit şi răscîrpit, gata-gata să se rupă.

— Valerka, l-am întrebat, ce-i cu zdreanţa asta?"

M-a luat de o parte:

— Am să-ţi spun un secret: cu acest pantof am sărit 2,28 metri, cu şase ani în urmă, după ce stabilisem încă trei recorduri cu el.

— Ce dracu, crezi în semne!

— Toţi sîntem puţin superstiţioşi...

A sărit 2 metri! Nu din prima încercare, dar a sărit. Zgomot, felicitări, camere de luat vederi care se declanşau necontenit. În acest timp discutam cu Cistiakov.

— N-a fost o săritură adevărată, mi-a spus Iuri. Îşi ia elanul doar de la patru paşi, viteza nu e prea mare. Şi nici tehnica nu este cea de altădată. Dar voia atît de mult să sară, încît nu m-a lăsat inima să-l refuz.

În vară, Brumel a participat la primele întreceri oficiale. A avut adversari serioşi, pe Valeri Skvorţov şi Lev Tiviko, amîndoi din selecţionata U.R.S.S., ambii, de altfel, elevi ai fostului antrenor al lui Brumel, Vladimir Diacikov.

Valeri a sărit 2,06 metri şi a respirat uşurat („Eh, băieţi, se pare că v-am ajuns..."). Skvorţov, uluit (de altfel, el nu s-a prea lăudat cu nervi tari), a început să rateze încercare după încercare. Cu chiu cu vai, dintr-a treia, a trecut 2,06 metri, iar apoi, 2,09. Brumel a împărţit locurile 2—3 cu Tivikov.

— Gata, a spus Cistiakov, de-acum încolo nici o întrecere. E prea devreme, trebuie să punem, mai întîi, baza.

Trebuia să se antreneze cu maximum de intensitate toată iarna, pentru ca în sezonul 1970 să se poată întoarce în echipa reprezentativă.

Era foarte greu să crezi în realismul unui asemenea plan îndrăzneţ.

● O iarnă grea ● Forţă, viteză, ritm ● Fără cruţare

Brumel a uitat că odată şchiopătase... Piciorul, vindecat de doctorul Ilizarov, suporta orice. Tineri sănătoşi părăseau sala împleticindu-se de oboseală, iar Brumel rămînea încă un ceas, un ceas şi jumătate. Şase zile pe săptămînă, cîte 4—5 ore!

— Cu cîţiva ani în urmă, cînd doboram recordurile, mă pregăteam cu o asemenea intensitate încît se părea că dacă mai fac ceva am să crap, spuse Brumel. Se pare totuşi că e posibil şi mai mult!...

Se antrena ca un posedat. Erau zile cînd la o singură şedinţă ridica 11—12 tone de metal. În cei mai buni ani ai săi, această cifră nu depăşea 7 tone. Făcea genuflexiuni cu haltera, alerga şi sărea cu ea. Înainte, făcea genuflexiuni cu o greutate de 175 kg, iar acum reuşea acelaşi lucru cu o bară de 180 kg. Fostul bolnav începea să-şi revină.

Pentru a nu-şi obosi prea mult sistemul nervos, Brumel îşi transforma adesea antrenamentul în joacă. O dată a vrut să se întreacă cu Galina Buharina, sprinteră în echipa reprezentativă: cine aleargă mai repede distanţa de 60 de metri.

— Îţi dau handicap? glumi Galea.

— Să încercăm de la egal.

S-a dat startul şi Valeri a sosit primul, întrecînd-o cu doi paşi pe Galina. I-a acordat revanşa şi a învins-o din nou. Timpul: 7,3 sec. echivala cam cu 11,5 s pe 100 de metri. E adevărat, înainte Valeri alerga 100 de metri în 10,6 secunde, dar şi cu această viteză se poate sări foarte bine. Gavrilov, de altfel, aleargă chiar mai încet.

Nu de mult, Brumel s-a întrecut din nou, de data aceasta cu Igor Ter-Ovanesian: cine va sări mai mult într-un fel de cvadruplusalt. Igor este campion la săritura în lungime şi a cîştigat, dar numai cu vreo 40 de centimetri. Era uimitor cît de repede îşi revenea în formă Valeri Brumel!

A devenit mai svelt, a dat jos — într-un timp scurt — kilogramele pe care le acumulase în anii de viaţă sedentară, a revenit la greutatea sa de concurs. Mergea pe schiuri şi înota în bazin, efectua mii de exerciţii cu haltere. Dar niciodată, în toată iarna, nu a sărit în înălţime.

— De-abia la sfîrşitul lui ianuarie, nu mai devreme, a spus Cistiakov. Durerea, spitalul, viaţa l-au învăţat pe Valeri să fie răbdător.

De multe ori, Brumel îşi aducea băieţelul la antrenamente. Saşa are 6 ani, este un copil isteţ, neastîmpărat. Valeri e mulţumit de fiul său:

— Flăcăul trebuie să crească ca un adevărat bărbat, ca un spartan — îşi formula el părerile despre educaţia copiilor. Saşa îi ţine din scurt pe toţi puştii din curte şi de la grădiniţă. Cînd plînge, îl pedepsesc.

Brumel junior se antrena împreună cu tatăl: alerga prin sală, sărea în lungime şi în înălţime. A încercat să se apropie şi de halteră, dar a fost gonit fără milă de aici.

— Cum merge piciorul, Valeri? — l-am întrebat din cînd în cînd.

— Fireşte, nu poate fi ca nou, mi-a spus Brumel. Deocamdată, mă împiedică să revin la vechea mea tehnică de săritură. Dar sînt ferm convins că cel mult peste un an piciorul va fi complet vindecat, va fi ca acela de acum şase ani. Mai mult mă nelinişteşte stîngul, genunchiul, vechiul accident.

— Dar nu-i nici o nenorocire, zîmbea Brumel. Dacă-ţi aduci aminte, tot anul 1964 am sărit ignorînd genunchiul bolnav. Aşa că...

Se antrena fără să se cruţe!

● Ultimele dialoguri ● În faţă — marile înălţimi ● Brumel visează la Olimpiadă

La ce visează Valeri Brumel?

— Sînt gata să sar acum 2,12—2,15 metri, mi-a spus Brumel, fiind aprobat de Iuri Cistiakov. O asemenea săritură e de ajuns ca să nu te compromiţi la orice mare concurs. Trebuie chiar în acest an să mă întorc în echipa naţională, să intru între primii trei săritori ai ţării.

— Şi apoi? Vei ataca iarăşi recordurile?

— Nu promit. O, de-am avea măcar un singur sector de sărituri cu tartan...

— Planuri de viitor?

— Am fost foarte supărat cînd Gavrilov şi Skvorţov au pierdut în faţa celor doi americani la Olimpiadă. Cu mine şi Robert Savlakadze nu s-ar fi întîmplat niciodată aşa ceva. Gavrilov e un băiat capabil, poate sări mai mult decît toţi. Dar e timid, nu îndrăzneşte să se gîndească la lucruri mari. Astăzi, ca să învingi, trebuie să fii îndrăzneţ. Iată ce cred eu: în 1972 voi avea 30 de ani, o vîrstă perfectă pentru a participa la Jocurile Olimpice. Şi voi participa. Nu crezi?

— Cred, sînt ferm convins, Valeri!

Aleksei SREBNIŢKI

(Va urma)